

ARTS

Visions de Jaume Mercadé i Vergés

TEXT: MILA TORRES

Tots coneixem a en Jaume Mercadé. Tots els que ens movem dins del món de l'art plàstic em gaudim en algun moment de la seva companyia i de la de les seves obres. Treballador incansable, persona a imitar, ha inaugurat durant el mes de maig una exposició a la Galeria Traç d'Art de Sabadell amb una mostra de paisatges sabadellencs, paisatges de camins i muntanyes i platges i ports, tal i com ens indica el catàleg de la mostra.

La seva pintura es tracta d'una pintura que reflecteix allò que ell veu però impregnat de la seva sensibilitat, de la seva màgia i de la seva visió personal d'allò que està veient i que està traslladant a la tela. Una màgia que permet que l'espectador es sensibilitzi amb aquella panoràmica que té davant i vulgui entendre-la i fer-la seva. Això significa que per una banda l'espectador reconeix allò que veu i per altra banda ho trasllada a la seva experiència personal. D'aquesta manera el resultat final de l'obra és la conjunció d'allò que l'artista ha volgut expressar, el que mostra el quadre i allò que el públic vol desxifrar i entendre en un moment determinat. Aquest conjunt d'experiències i treball dona com a resultat una obra viva que es manté en contacte amb el que la vulgui no només mirar sinó també interpretar.

Aquesta és la causa que Mercadé realitzi unes obres obertes, expandides, possibles de ser continuades per l'espectador que pot deixar que la seva imaginació entri en l'obra i l'ampliï o la disminueixi, que vulgui continuar el camí o que es quedi en un racó particular, en resum que la gaudeixi en cada punt, en cada pinzellada, en cada gest.

Jaume Mercadé que efectuà la seva primera exposició l'any 1964 a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell ha conreat al llarg de la seva carrera pictòrica diferents temàtiques: paisatges, marines, figures, natures mortes, temes urbans i sardanes creades amb diverses tendències pictòriques com el realisme, el neoimpressionisme, el fauvisme, el simbolisme... Arribant en aquest moment a trobar-se en una creació paisatgística dins d'un postimpressionisme particular i personal en el que destaca el seu treball amb espàtula que atorga a la creació una sensació de rapidesa, de força, d'agilitat i de potència. Estructurant la seva pintura de paisatge en diversos plans quedant-se amb allò més significatiu de la totalitat i cap a on envia les mirades dels seus seguidors.

Una obra plena d'energia i vitalitat. Terres promeses

